

ИВАН НИКИТИН МЪКАТА НА СТАРЕЦА

Превод от руски: Иванка Павлова, —

chitanka.info

На живота му дългият път
към печална развързка отива,
но макар и с повехнала плът,
блян за радост духа му опива.
Отлетяха безгрижните дни
на любов, на гуляи с другари.
Старост буйната кръв вледени,
с тъжни мисли душата попари.
Възрастта с безпощадна ръка
го лиши и от смях, и от сила.
Няма щастие — вече така
и природата вижда унила:
сякаш старец с печални очи,
в тежка размисъл чело обронил,
в мрачен унес гората мълчи,
а повехнали листи подгонил,
сиви облаци, синя вълна,
вятър почва речта си сърдита,
бледолика самотна луна
над реката сънлива се скита...
А си спомня — бе хубав света,
беше гиздава булка земята:
тук — килимът зелен на степта,
там — обагрени в злато нивята,
под дърветата — хлад, тишина,
вятър весело пее в полето,
свети нощем огромна луна,
с шум реките текат към морето.
Незаплашван от бури, красив
като празник животът му беше
и духът му възторжен, щастлив
към простор без предел се стремеше.
А сега е съсипан — уби
тежка мъка навеки мечтите:
без да иска, душата скърби,

без да иска, се стичат сълзите.
И понякога мислиш с тъга:
старче, свърши животът предишен.
Чужд сред хората, ти си сега
като дънер изсъхнал излишен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.